

บทที่ ๕

สรุป และข้อเสนอแนะ

บทนี้ ซึ่งเป็นบทสุดท้ายของเอกสารวิจัย จะประกอบด้วยเนื้อหา ๒ ส่วน โดยในส่วนแรก คือ สรุป ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การพยายามชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ไทยควรมียุทธศาสตร์ต่อต้านการก่อการร้ายสากลที่สอดคล้องกับสถานะแวดล้อมภัยคุกคาม และการเพิ่มการบูรณาการดำเนินงานของหน่วยงานต่อต้านการก่อการร้ายสากล รวมทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชน ให้ประสานสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น ส่วนสุดท้ายเป็นการให้ข้อเสนอแนะ

สรุป

ประเทศไทย ในอดีตต้องเผชิญกับสิ่งท้าทายทางด้านความมั่นคงของราชอาณาจักรเสมอ มาในอดีต หากมองทางด้านภูมิศาสตร์ ปัจจัยสำคัญของความอยู่รอดของราชอาณาจักร ขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมสามพื้นที่ ได้แก่ เขตพื้นที่ภูเขาทางภาคเหนือ ที่ราบสูงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และดินแดนห่างไกลในภาคใต้ ต่อมาถึงยุคล่าอาณานิคม แม้ศักยภาพในการป้องกันตนเองของกรุงรัตนโกสินทร์ในขณะนั้นยังไม่อยู่ในระดับที่จะต้านทานจักรวรรดินิยมได้ก็ตาม แต่ก็กล่าวได้ว่าประเทศไทยก็ยังสามารถท้าทายแนวความคิดทางทหารของ Clausewitz ในเรื่อง Center of Gravity สามารถอยู่รอดมาได้ด้วยการตัดสินใจทางการเมืองที่ถูกต้องและความสามารถในการบูรณาการการแก้ปัญหาโดยใช้ปัจจัยทั้งภายในและจากปัจจัยภายนอก

หากจะพิจารณาถึงยุคสงครามเย็นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาของไทยเริ่มเผชิญกับการก่อการร้ายอย่างชัดเจนขึ้นนั้น หากจะแบ่งประเภทแล้ว ไทยก็เคยผ่านและกำลังเผชิญภัยการก่อการร้ายใน ๓ รูปแบบ ได้แก่รูปแบบของกลุ่มที่ใช้ยุทธวิธีของการก่อการร้าย (Terrorism as Method) ที่เราเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การก่อความไม่สงบ” ตัวอย่างคือการปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ (ผกค.) และการปฏิบัติของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในภาคใต้ แบบที่สองคือการก่อการร้ายที่มีโครงสร้างและการปฏิบัติด้วยการก่อการร้าย (Terrorism as Logic) เช่นกลุ่ม Black September Terrorists เราเรียกการปฏิบัติของกลุ่มเหล่านี้ว่า “การก่อการร้ายสากล” ปัจจุบันกลุ่ม Al Qaida และเครือข่ายยังเป็นหัวหอกของกลุ่มก่อการร้ายสากลประเภทนี้ ประเภทล่าสุดที่ยังถกเถียง

กันอยู่ว่าจะจัดเป็นการก่อการร้ายหรือไม่ก็คือ กลุ่มที่ใช้การก่อการร้ายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ใช้เงื่อนไขความขัดแย้งทางการเมืองขับเคลื่อนมวลชนออกมาเผชิญหน้ากัน

ในครั้งที่เราเผชิญกับภัยคุกคามของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ที่ถือว่าประเทศไทยอยู่ในสถานะที่หมิ่นเหม่กับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่มากที่สุด และเหตุการณ์ก่อการร้ายที่ผ่านมามากหลายครั้งนั้น ประเทศไทยสามารถก้าวพ้นสถานการณ์ที่ยากลำบากมาได้ก็ด้วยความพยายามในการเรียนรู้สถานการณ์และการทำงานร่วมกัน โดยประสานขีดความสามารถของหน่วยงานต่างๆ ทุกด้านให้เป็นกำลังอำนาจของชาติที่มีพลัง

การก่อการร้ายยังคงเป็นภัยคุกคามหลักของนานาประเทศ โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับประเทศไทย แน่นอนว่ายังคงเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายมาโดยตลอด และยังมีความเสี่ยงมากขึ้นหลังจากความพยายามก่อการร้ายในไทยเมื่อต้นปี ๒๕๕๕ และเหตุการณ์ก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ประเทศไทยไม่ถือว่า ผู้ก่อความไม่สงบใน จชต.เป็นผู้ก่อการร้าย เพราะต้องการให้ต่างประเทศเห็นว่าเป็นปัญหาภายใน) รวมทั้งความไม่สงบทางการเมืองที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะสงบลงง่ายๆ และเมื่อพิจารณานโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้าย ปี ๒๕๔๕ ยังเห็นได้ว่าเป็นนโยบายที่ไม่ทันสมัย ขาดการจัดลำดับความสำคัญ ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและที่สำคัญไม่สะท้อนให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญในการป้องกัน ที่กล่าวนี้เป็นปัจจัยพื้นฐานในการประเมินถึงเกณฑ์ความเสี่ยงและขีดความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์การก่อการร้ายที่ยังไม่น่าพอใจนัก

ตามทฤษฎีคลื่นของเดวิด ซี. ราโปพอร์ท ในห้วงประมาณ ๔๐ ปีที่ผ่านมา ศาสนา โดยเฉพาะอิสลาม เป็นอุดมการณ์หลักค้ำให้โลกเข้าสู่คลื่นการก่อการร้ายลูกที่สี่ ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือ การไม่มีข้อจำกัดในการใช้ความรุนแรง อันทำให้ระเบิดฆ่าตัวตาย (Suicide bombings) เป็นวิธีการก่อเหตุที่โดดเด่นที่สุดของยุคสมัย โดยกลุ่มอัลกออิดะห์ (al-Qaeda) เป็นกลุ่มก่อการร้ายที่โดดเด่นที่สุดในคลื่นลูกที่สี่ จากความรุนแรงในการก่อเหตุ จำนวนสมาชิกที่อาจมากถึง ๕,๐๐๐ คน และมีเซลล์ปฏิบัติการครอบคลุมใน ๗๒ ประเทศ

ศักยภาพในการเผยแพร่อุดมการณ์ของกลุ่มอัลกออิดะห์มาจากการเข้าแสวงประโยชน์จากเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต (internet) โดยเฉพาะห้องสนทนาจีฮัด (Jihadist chat room) และสื่อสังคม (social media) ซึ่งทำให้กลุ่มก่อการร้ายสามารถปรับการจัดองค์กร จากที่มีสายการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น ในลักษณะ Multidivisional ผู้ลักษณะเครือข่ายหรือ Network ดังนั้นด้วยลักษณะโครงสร้างเช่นนี้ การสังหารนายโอซามา บิน ลาเดน ผู้นำอัลกออิดะห์จึงไม่สามารถทำให้กลุ่มยุติการเคลื่อนไหว

เพื่อให้สามารถต่อต้านกลุ่มก่อการร้ายที่มีการจัดโครงสร้างแบบเป็นเครือข่าย หน่วยงานความมั่นคง ซึ่งจัดโครงสร้างการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น จึงต้องปรับตัว โดยใน สหรัฐฯ Joint Special Operations Command หรือ JSOC ได้พยายามปรับการดำเนินงานเป็น เครือข่าย โดยเน้นให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบในหน้าที่ การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ความ ไว้วางใจ ความจงรักภักดีและการเห็นแก่ประโยชน์ของหน่วย ทั้งนี้ ความมุ่งมั่นของผู้นำหน่วยเป็น ปัจจัยสำคัญที่สุดในการชี้นำความสำเร็จของการดำเนินการดังกล่าว

ด้านทฤษฎีความเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งมองว่า การก่อการร้ายเกิดจากการรวมตัวกัน ต่อต้านระบบของกลุ่มคนที่ไม่พอใจระบบ โดยใช้วิธีการรุนแรง ด้วยเหตุนี้การต่อต้านการก่อการ ร้ายจึงอาจดำเนินไปใน ๓ แนวทาง ได้แก่ การป้องกัน การบริหารจัดการ และการตอบโต้ โดย แนวทางการป้องกัน มุ่งเน้นการเพิ่มต้นทุนของการก่อการร้ายให้สูงกว่าทางเลือกทางการเมือง หนทางอื่น และ/หรือการสร้างความแตกแยกขึ้นภายในกลุ่มก่อการร้าย ส่วนแนวทางการบริหาร มุ่งเน้นการปกป้อง เช่น การสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานของกลุ่มก่อการร้าย และ การปราบปราม เช่น การเสริมสร้างขีดความสามารถในการปราบปราม ส่วนแนวทางสุดท้ายคือ การตอบโต้ มุ่งเน้นขึ้นการเผชิญเหตุ และการลดผลกระทบภายหลังเกิดเหตุ

ยุทธศาสตร์และนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้ายของประเทศไทย สหรัฐฯ อังกฤษ ออสเตรเลียและอินโดนีเซีย บ่งชี้ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการผสมผสานระหว่างทุก เครื่องมือของรัฐบาล (the-whole-of-the-government approach) รวมถึงความร่วมมือจากภาคประชา สังคม โดยไทยเป็นประเทศเดียว ที่ไม่มียุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้าย ทั้ง ยังมิได้ทำการประเมินสภาพแวดล้อมและความเสี่ยงภัยการก่อการร้าย โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวควร สอดคล้องและตอบสนองต่อภัยคุกคามได้อย่างเจาะจง อนึ่ง ตัวอย่างความสำเร็จของประเทศไทย โดยเฉพาะยุทธศาสตร์และนโยบายในการแก้ไขปัญหการก่อการร้ายของประเทศไทย ที่มี จุดเด่นชัดเจน คือ มุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง และการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แสดงให้ เห็นความถูกต้องในแก่นสาระแม้เวลาผ่านไปกว่า ๓๐ ปี สมควรได้รับการพิจารณาเรียนรู้แนวทาง ดำเนินงาน เพื่อปรับใช้กับสถานการณ์ภัยคุกคามในปัจจุบัน

จากการศึกษาบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยต่อต้านการก่อการร้ายของ ประเทศไทย จะเห็นได้ว่า การกิจหลายด้าน เช่น งานข่าว เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการ ปฏิบัติภารกิจ เช่น ด้านการข่าว อย่างไรก็ตามบางหน่วยงานกลับมีบทบาทคลุมเครือ ไม่ชัดเจน หรือ เหลื่อมซ้อนกับภารกิจของหน่วยงานอื่น ขณะที่บางภารกิจกลับขาดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก เช่น ระบบขนส่งมวลชนและระบบพลังงาน นอกจากนั้นการต่อต้านการก่อการร้ายยังควรได้รับการ

สนับสนุนจากภาคการเมืองและภาคประชาชน ที่สุดแล้ว งานต่อต้านการก่อการร้ายจึงเป็นการบูรณาการของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชน

ในส่วนของการดำเนินการของไทยต่อประเด็นการต่อต้านการก่อการร้ายจะเห็นได้ว่ามีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง และทวีความเข้มข้นขึ้นหลังเหตุการณ์ ๑๑ ก.ย.๔๔ โดยการดำเนินการของไทยที่ผ่านมามี ๕ ระดับ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ ยุทธการ ยุทธวิธี กฎหมายและองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งที่ผ่านมา กลุ่มก่อการร้ายที่เข้ามาก่อเหตุในไทยส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยไทยมิได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับสาเหตุของการก่อการร้ายสากล หากแต่เป็นที่ตั้งผลประโยชน์ของประเทศเป้าหมายกลุ่มเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้การดำเนินนโยบายของไทย จึงควรกระทำด้วยความระมัดระวัง และรู้เท่าทันการแสวงประโยชน์ ไม่ตกเป็นเครื่องมือของมิตรประเทศ

ข้อเสนอแนะ

เอกสารวิจัยฉบับนี้ได้รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นเพื่อนนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ประมวลข้อเสนอแนะโดยใช้พื้นฐานความเป็นจริงและความเป็นไปได้ทางทฤษฎี และสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคงของประเทศไทย กล่าวคือ ประเทศไทยเป็นประเทศเล็กๆ ประเทศหนึ่งที่มีพันธะในการให้ความร่วมมือกับกับนานาชาติในกรอบต่างๆ ที่ไทยจะต้องระมัดระวังว่าตนเองอาจได้รับผลกระทบด้านความมั่นคงจากที่เป็นผลมาจากความไม่มั่นคงในภูมิภาค ข้อเสนอแนะนี้ตระหนักว่า ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับภัยคุกคามจากการก่อการร้าย ที่มีลักษณะหลากหลายและซับซ้อนกว่าประสบการณ์ในอดีต และสุดท้าย ข้อเสนอเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพราะความร่วมมือเป็นปัจจัยสำคัญในการรับมือกับภัยจากการก่อการร้าย โดยข้อเสนอแนะแบ่งเป็นระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการและยุทธวิธี ดังนี้

ระดับยุทธศาสตร์

๑. รัฐบาลจะต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่า ปัจจุบันนี้ การก่อการร้าย คุกคามความมั่นคงปลอดภัยของประเทศมากขึ้น ลักษณะประนีประนอมและผ่อนปรนมาตรการด้านความมั่นคงของแทบทุกรัฐบาลที่ผ่านมา เป็นพื้นฐานของความไม่น่าเชื่อถือ และความเข้มแข็งของกำลังอำนาจแห่งชาติ ด้วยการกำหนด “ยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้าย” จะเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญว่ารัฐบาลมีความเข้าใจภัยจากการก่อการร้าย อย่างไร

๒. จะต้องกำหนดท่าที (Position) ต่อปัญหาให้ชัดเจน ทั้งเพื่อแสดงให้เห็นนาาประเทศเห็นความรับผิดชอบต่อปัญหาของไทยอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและกระตุ้น

ให้ประชาชนที่เป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การกำหนดทำที่ควรใช้ความระมัดระวัง เพื่อมิให้กระทบกับความสัมพันธ์ที่อาจกระทบกับผลประโยชน์ที่สำคัญด้านอื่น

๓. กำหนด หรือจัดตั้งหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เป็น Focal Point อย่างแท้จริงในด้านการต่อต้านการก่อการร้าย ในปัจจุบัน สมช. เป็นหน่วยหลักในด้านนโยบาย ที่ยังไม่ได้แสดงบทบาทหน้าที่ชัดเจน

๔. ส่งเสริมความร่วมมือกับมิตรประเทศและเอาใจใส่กับพันธะความร่วมมือในระดับต่างๆ ที่ไทยได้รับรองไว้แล้วอย่างจริงจัง

ระดับยุทธการ

๑. กำหนด Code of Conduct ที่ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและจากมิตรประเทศ อย่างไรก็ตาม จะต้องมีความรัดกุมเพียงพอที่จะเป็นอุปสรรคต่อการวางแผนปฏิบัติการในประเทศไทยของผู้ก่อการร้าย อีกทั้งมีขั้นตอนที่โปร่งใสตรวจสอบได้ไม่มีช่องว่างให้มิตรประเทศใช้ประโยชน์ได้ง่ายเกินไปแล้วทั้งให้กลายเป็นภาระแก่ประเทศไทยในภายหลัง

๒. ปรับบทบาทของ ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่ผู้ก่อการร้ายได้เปลี่ยนวิธีการปฏิบัติไปจากเดิมและสร้างความเสียหายได้มากขึ้น

๓. พัฒนาขีดความสามารถด้านการข่าวระหว่างหน่วยงาน

๔. ติดตามสถานการณ์ จต. และ ความขัดแย้งทางการเมืองภายในอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันมิให้ลุกลามจนกลายเป็นปัญหาในระดับที่สูงขึ้น

ระดับยุทธวิธี

๑. สร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยปฏิบัติการทางยุทธวิธี โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องรับมือกับสถานการณ์ในช่วงแรก และ กำหนด ระเบียบปฏิบัติประจำ ที่ชัดเจนและมีความอ่อนตัวอย่างพอเพียงที่จะอำนวยให้หน่วยงานสามารถรับมือกับสถานการณ์การก่อการร้ายที่เปลี่ยนไป โดยตระหนักถึงอุปสรรคด้านกฎหมายต่อการดำเนินการในกรณีฉุกเฉินของหน่วยปฏิบัติ

๒. เพิ่มพูนขีดความสามารถทางการข่าวยุทธวิธี

๓. จัดทำและพัฒนาแผนปฏิบัติการ และการฝึกให้สอดคล้องกับภัยคุกคาม

๔. พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการก่อการร้ายและการต่อต้านการก่อการร้าย ภัยคุกคามผลกระทบ การดำเนินการของรัฐและความสำคัญของความร่วมมือจากประชาชน ให้เหมาะสมเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงและให้ความร่วมมือ โดยมุ่งไปสู่การสร้างความร่วมมือให้ถึงองค์กรการปกครองท้องถิ่น ให้มีความสามารถในการเฝ้าระวังความปลอดภัยและเป็นหูเป็นตาให้กับรัฐ

เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจในข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยขอสรุปข้อเสนอแนะและปัญหาที่ท้าทายในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๓ ข้อเสนอแนะและปัญหาที่ท้าทาย

ลักษณะงาน	งานที่ต้องปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ เพื่อการปฏิบัติ	ปัญหาที่ท้าทาย
ด้านยุทธศาสตร์	- การประเมินความเสี่ยงและความเสียหาย - การประเมินสภาพแวดล้อม - จัดทำยุทธศาสตร์ - การประเมินการเตรียมการทรัพยากรที่จำเป็น	- การจัดทำประเมินความเสี่ยงของสถานที่สำคัญและประสานงานระหว่างหน่วยงานรักษาความปลอดภัย - การประสานงานด้านการข่าว - กำหนดหน่วยงานด้านนโยบายเป็นหน่วยนำ(Focal Point)เพื่อเป็นศูนย์กลางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - การสัมมนา/การฝึกต่อสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นรวมทั้งการฝึกในสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นแล้ว	- มีปัจจัยมากมายที่จำเป็นผลต่อความแม่นยำของการประเมิน - ความเชื่อมั่นซึ่งกันและกันซึ่งต้องใช้เวลา และการปฏิบัติงานที่ผ่านความยากลำบากร่วมกัน - ข้อเสนอแนะมักจะถูกมองว่ามากเกินไป ไม่น่าจะเป็นอย่างที่คาดการณ์
ด้านยุทธการ	- การเตรียมกำลัง และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ หรือ Outsource - การประสานงานระหว่างหน่วยงานและนานาชาติ - การฝึกศึกษาและยุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัย	- จัดทำแผนและโครงการ - ปรับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับภัยคุกคามที่เปลี่ยนไป - การร่างข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน - จัดทำ “Code of Conduct” ที่เหมาะสมในการกำหนดความร่วมมือกับนานาชาติ - หลักนิยมและระบบการฝึก	- การจัดการด้านยุทธการ (Operational Platform Management) - ความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องการก่อการร้ายและการต่อต้านการก่อการร้าย - อุปสรรคทางด้านกฎหมาย

ตารางที่ ๓ ข้อเสนอแนะและปัญหาที่ท้าทาย (ต่อ)

ลักษณะงาน	งานที่ต้องปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ เพื่อการปฏิบัติ	ปัญหาที่ท้าทาย
ด้านยุทธวิธี	- การจัดแผนการใช้กำลัง ทำและให้ข้อเสนอแนะแผนเสริมสร้าง - ระบบแจ้งเตือน และ รปจ. - การเตรียมการเคลื่อนย้าย ก่อนการปฏิบัติการ - การพัฒนาองค์ความรู้ เกี่ยวกับการก่อการร้ายและการต่อต้านการก่อการร้าย	- การวางแผนประสาน สอดคล้องร่วมกัน - จัดทำระบบแจ้งเตือนและ เพิ่มขีดความสามารถด้านการข่าวทางยุทธวิธี - กำหนดให้อยู่ในหัวข้อ การศึกษาในหลักสูตร	- การวางแผนร่วมกัน - ข้อจำกัดในขั้นตอนการ ปฏิบัติตามคำสั่ง เคลื่อนย้ายกำลังที่ต้องการ ใ้ นอก. ประกาศ สถานการณ์ก่อการร้าย ก่อน
การบริหารจัดการ	- การคัดเลือกและฝึกกำลัง พลที่มีความสามารถ เฉพาะ - การเตรียมการเพื่อการ ป้องกันและการ เตรียมการเพื่อใช้กำลัง - การประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- กำหนดแนวทางการ คัดเลือกและการฝึกที่มี มาตรฐาน - การทำแผนต่อต้านการก่อ การร้ายของประเทศ	- ระบบทดแทนและปลด ถ่ายกำลังพล - การกำหนดบทบาท และหน้าที่อย่าง เหมาะสมให้แก่หน่วย ต่างๆ โดยให้ทับซ้อน กันน้อยที่สุด - ความไวเนื้อเชื่อใจและ เคารพกัน

ในท้ายของเอกสารวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าผลจากการ วิจัยจะออกมาอย่างไรก็ตาม ความสำเร็จในอนาคตมิได้ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะนี้เท่านั้น หากแต่ว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความเข้าใจในประเด็นที่มีความท้าทายที่ต้องร่วมกันเอาชนะให้ได้ ด้วย